

## POSTANOWIENIE

Dnia 16 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Czubik

w sprawie ze skargi M. J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki  
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie o sygn.

V ACz 56/25,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw  
Publicznych w dniu 16 lipca 2025 r.

**odrzuca skargę.**

**D.Z.**

## UZASADNIENIE

Pismem z ... czerwca 2025 r. M. J. (dalej jako: „Skarżący”), reprezentowany  
przez profesjonalnego pełnomocnika, złożył skargę na przewlekłość postępowania  
sądowego prowadzonego przez Sąd Apelacyjny w Katowicach w sprawie o sygn. V  
ACz 56/25 (sprawa incydentalna o zwolnienie od kosztów postępowania).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu.

Przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa  
strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym  
lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez

nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”), nie przewidują możliwości wniesienia tej skargi w postępowaniu wpadkowym.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego od dawna formułuje się pogląd, że przez „tok postępowania w sprawie” w znaczeniu przyjętym w art. 2 ust. 1 i art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, należy rozumieć „postępowanie co do istoty sprawy”, a nie postępowanie zażaleniowe jako incydentalne (uboczne), którego bieg nie powoduje „przejścia” rozpoznania istoty sprawy do sądu wyższej instancji (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: 15 listopada 2012 r., KSP 15/12; 24 września 2014 r., III SPP 206/14; 13 listopada 2014 r., III SPP 227/14; 16 czerwca 2015 r., III SPP 12/15; 10 stycznia 2017 r., III SPP 65/16; 18 czerwca 2021 r., I NSP 39/21; 6 września 2023 r., I NSP 10/23). To oznacza, że niedopuszczalna jest skarga na przewlekłość postępowania zażaleniowego jako postępowania incydentalnego (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: 13 listopada 2014 r., III SPP 227/14; 18 czerwca 2021 r., I NSP 39/21).

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 395 § 1 w zw. z art. 397 § 1<sup>1</sup> w zw. z art. 394<sup>1</sup> § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość orzekł, jak w sentencji.

D.Z.

[r.g.]